

Publicerad 2023-12-21 10:18 av Solstrale

Solstrale... tema: samverkan - kamp mot tiden - eureka ögonblick (aha-upplevelse)

Adventskalender 2023 PANIK I JULEÅ lucka:21

godord till behövande...

... det någon bär inom sig kan ingen se... döm ingen på det yttre... den som bär på något tragiskt kan se ut som den aldrig rörts av vinden ens... det kan bero på att vi inte vill visa oss svaga... tänk när du möter en främling och den ser på dig... hur uppfattas du och vad låter du främlingen veta om dig... oftast är vi reserverade till en början... ibland öppnar vi oss direkt... andra gånger sluter vi oss... prova att stanna upp och lyssna till andras berättelser när du får en chans... även den erfarenhet som varit smärtsam kan vara en källa till kunskap... när du får hjälpa någon annan kanske det du en gång upplevt av ont kan komma andra till nytta... det är inte tungt att dela erfarenheter i sig... det som kan kännas tungt är när det inte tycks finnas någon mening med det tunga man upplevt... ge dig fri att möta en främling... kanske kan du finna en vän för livet...

"PANIK I JULEÅ " lucka: 21

... när Tomtemor och Tomtefar vaknade märkte dem att det var ovanligt stilla i Tomtehuset... de viskade till varandra... tror du att alla sover, fast klockan är halv åtta? viskade Tomtemor... nej jag hör att Nissan kokar gröt! viskade Tomtefar till svar... hur kan du höra så bra? sa Tomtemor medan hon strök sin älskade tomtegubbe på kinden... de smög ned och mycket riktigt hade Nissan kokat gröt... prästen Gregory, Nissan, Mor Nyckelpiga, Albin Bladlus, Makaonfjärilen, Katten Missan, Räven Michelin och ugglan Skuggan hade vakat tillsammans över Orvar... visserligen hade de slumrat till då och då men de hade sett till att Orvar Ollonborre inte skulle känna sig övergiven sin sista stund på jorden... vi har sett ut en plats att begrava Orvar på! sa Nissan... vad fint! sa Tomtemor... när vi har ätit ska vi ta med er alla dit och Gregory, visst håller du i ceremonin? sa Nissan... ja självklart ska jag göra allt för att ni ska känna att er vän får ett värdigt avsked! svarade Gregory milt... nu åt alla Nissans goa grötfrukost med nybakat bröd med prickigkrov på... det smakar väldigt gott! sa Gregory... ja, min dotter är duktig på matlagning! sa Tomtemor stolt... Mor Nyckelpiga viskade till Nissan... jag älskar dig Nissan!... Nissan viskade tillbaka... jag älskar dig med!...

... när dem ätit färdigt gick alla ut tillsammans och bakom Tomtehuset fanns en liten trädgård... under fläderträdet var marken märkligt nog bar... där grävde dem en liten grop för att lägga Orvar Ollonborre... Nissen hade snickrat en liten kista... Nissarna hade gjort ett kors och målat det vitt och skrivit Vår älskade Orvar på... nu lade dem försiktigt ned kistan i jorden... Gregory gjorde korstecknet och sa några fina ord till Orvar... dina vänner har haft stor glädje i din vänskap, du har visat mod och haft ett stort hjärta, vi tar nu farväl en sista gång! sa Gregory... alla gick fram till kistan och lade etemeller, eller blad, en pepparkaka, några ord nedtecknade på en träbit och en ros som Tomtemor torkat från i somras... nu fällde alla tårar... av jord är du kommen, av jord skall du åter varda, amen! sa Gregory och tecknade sedan korset över kistan... Tomtefar tog ett spadtag och lade ned, Nissen och Nissan tog också varsitt spadtag liksom Mor Nyckelpiga... nu gick dem sorgsna in igen för att dricka te och äta nybakad sockerkaka...

... borta vid Åberget hade Mummrik, Harry, de tolv fålarna och Julbocken Corona med Anden i gylleneskrinet satt hårt mot hårt... nu hade dem fångat in Irrpanna och Snurrpanna som stod fastkedjade mellan Mummrik och Harry... Turmalingruvans öppning var nu igenstängd efter ett ras utanför och inne schaktet... det pyrde och rök ifrån öppningen som nu var belamrad utav turmalinet och stenbumlingar... lågorna och flammorna hade kommit väl till undsättning... nu försökte dem hålla Forskartomtarna borta... dem hade kommit under natten och försökt att hjälpa Irrpanna och Snurrpanna... Mummrik var väldigt besviken på dem... ni som är forskare ni visste att naturens balans skulle sättas ur spel om Turmalinmalmen togs ur Åberget, det höll på att bli en katastrof! sa Mummrik till Forskartomtarna... ja men vi måste få utforska vad det är som gör turmalinet så kraftfullt! sa Viktor Forskartomtarnas talesperson... nej ni måste respektera Åbergets magiska krafter och egen existens som ett orört berg! svarade Harry emot... ja, ni kan inte ta något som inte tillhör er! sa Lilla Rosa bestämt... Åberget tillhör Vera Black som i generationer vaktat Åberget mot inkräktare! sa Julbocken Corona... Forskartomtarna var arga och stod och hytte med sina käppar och spadar... lägg ned era vapen! ropade Mummrik så det ekade i hela dalen vid Åbergets fot... lågorna och flammorna skred fram till försvar tillsammans med Gonderna som slutit upp... ni rör inte Åberget! skrek pyttetomten Irf med all sin kraft... Forskartomtarna blev förvånade över Irf att hon var så bestämd... ja vi backar! sa Viktor... men vi kommer inte att sluta att försöka att forska fram en förklaring till varför Turmalinmalmen helar och läker i goda händer, men skadar och förgör i onda händer...

... lilla stjärnan Glimra såg allt ifrån himlavalvet tillsammans med sin mamma Eva och sin pappa Mikael... vad tror du mamma kommer vi att kunna försvara Åberget? sa Glimra... ja det tror jag och tillsammans med Mångubben Ovald, eller hur Ovald, ska vi göra allt för att vaka över Åberget!? sa mamma Eva... Ja självklart ska vi alla fyra försvara Åberget i framtiden - för framtiden! sa Mångubben och skickade skyddande vågor mot Åberget... stjärnorna dem skickade samtidigt skyddande strålar... Vera Black kände sig så tacksam för att nu skulle hon inte ensam behöva kämpa för Åbergets existens... Gonderna var också fast beslutna att försvara gruvschaktet så att ingen mer försökte ta sig in där... Gonderna hade fått en hedervärd uppgift som de aldrig skulle vika ifrån i evigtider...

... Nissan och Lilla Ängeln satt i köket med Tomtemor, Ängla och Farmor Ida... de pratade om julmaten till julafton och om födelsedagsfirandet dagen före... Tomtemor ville inte ha något kalas men ville gärna äta något extra gott... Nissan skrattade åt att Tomtemor inte skulle komma undan att bli firad... alla tyckte ju så mycket om henne... ja Tomtemor du är den bästa svärdotter man kan ha! sa Farmor Ida... och du är den bästa svärmor man kan ha! svarade Tomtemor ömt... Nissan ville berätta sin hemlighet men hon var sur på Lilla Ängeln... och Lilla Ängeln var sur på Nissan så hon ville inte heller berätta sin hemlighet... därför bad Lilla Ängeln sin mor Ängla om att få åka hem till sitt rosa moln... de sa farväl och kramade om alla... Tomtemor och Tomtefar förstod att det var något som inte stod rätt till mellan Nissan och Lilla Ängeln... jag vill prata med er i enrum! sa Nissan... ja visst det går bra det! sa Tomtefar till Nissan... de gick upp på övervåningen... Nissan tvekade lite och kände sig nervös... jag vill berätta att jag är med barn! Nissan gömde ansiktet i händerna för hon ville inte se deras reaktion... men vad fint! sa Tomtemor ljus i rösten med gulligt tonfall... Nissan tittade upp... ja det är ju en jätte god nyhet! sa Tomtefar... men men, blir ni inte arga? sa Nissan... vad ska vi vara arga för, det hjälper ingenting, och vi älskar dig! sa Tomtefar och Tomtemor omväxlande... hur ska det gå?... och vem var pappa till Nissans bebis i magen?... och vad var det för hemlighet Lilla Ängeln

bar på?... ja det ni är morgondagens äventyr... vi ses då!...

Solskenmpåmermså länge! /:) Solstrale...

Tack på förhand för applåder
och kommentarer!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten